

Адукацыя

Нераўнадушныя

ПА ПОКЛІЧЫ СЭРЦА

У Мінску ўганаравалі маладых людзей, якія дапамаглі затрымаць злачынцаў

Фота прэс-службы МУС.

Не раз падчас раскрыцця злачынстваў міліцыя звяртаецца да грамадзян з просьбай дапамагчы пазнаць чалавека па фота або паведаміць інфармацыю пра яго месцазнаходжанне. Тое ж датычыцца і паводзін на дарозе — калі кіроўца не ў зусім адэкватным стане выедзе на дарогу, то быць бядзе. А нярэдка злачынцы затрымліваюцца і па гарах слядах.

Так, мінула вясной краіну абляцела навіна пра тое, як у Полацкім раёне трое школьнікаў дапамаглі затрымаць чалавека, які абвінавачваўся ў педофіліі. На беразе ракі яны ў хмызняку заўважылі мужчыну, у якога на каленях сядзела паўголая дзяўчынка. Ён паспрабаваў уцячы, але адзін падлетак пазваў бацьку, расказаў пра тое, што здарылася, і папрасіў выклікаць міліцыю. Вось такая перадагісторыя затрымання.

Для таго каб аддзячыць неабяжывым да чужой бяды людзям, у панядзелак з імі на базе часці 3214 сустрэўся міністр унутраных спраў Юрый КАРАЕЎ. Шаснаццаці гасцям, якія прыехалі з усёй краіны, паказалі ўмовы, дзе жывуць і служаць салдаты ўнутраных войскаў, зброю і тэхніку.

— Мы вырашылі ўпершыню правесці такую акцыю — запрасяць да сябе неабяжывых да грамадскага парадку маладых людзей і ўручыць ім нашы нагрудныя знакі «За садзейнічанне», — расказаў Юрый Караеў. — А заадно і паказаць побыт спецназаўцаў. Думаем, што гэта будзе старт добрай традыцыі. Паразмаўляў падчас чаювання з хлопцам з Чачэрска. Ён дапамог у затрыманні зламысніка, які краў маёмасць з аўтамабіляў. Я пацікавіўся — дзе служыў тэрміновую службу?

Аказалася, што гэта ў мінулым пагранічнік. І прыемна, што пазіцыя «мая хата з краю» паціху сыходзіць у мінулае. Наогул, было б нядрэнна, калі б пры ўладкаванні на работу падчас сумоўя браліся пад увагу і такія акалічнасці, скіраваныя на бласпеку іншых людзей.

Раману Л. 24 гады. Хлопец працуе слесарам у адной са сталічных фірмаў. Тры месяцы таму ў цэнтры Мінска ён заблакаваў праезд кіроўцу, які быў у стане алкагольнага ап'янення, і ўтрымліваў яго да прыбыцця супрацоўніка ДАІ.

— Гэта адбылося на ажыўленым скрыжаванні вуліц Магілёўскай і Жукоўскага. У нядзелю ўвечары я вяртаўся дадому і ўбачыў, што аўтамабіль стаіць на аварыйцы на сустрэчнай паласе, — згадвае Раман. — Спярша я гэтаму не надаў значэння. І як быццам спачатку кіроўца паехаў роўна, але неўзабаве аўтамабіль пачало «штарміць». Ён рэзка разганяўся і рэзка тармазіў, ледзь не пашкодзіў два іншыя аўтамабілі. Я пад'ехаў бліжэй да яго і бачу, што стан кіроўцы не зусім нармальны. На наступным святлафоры ён спыніўся і нібы пачаў засынаць. Я стаў побач з ім, выбег, забраў ключы і выклікаў нарад ДАІ. Усё працягвалася хвілін дзесяць—пятнаццаць... Пасля аказалася, што ў крыві таго чалавека было тры праміле алкаголю. Самі разумеюць, для каго гэта магло скончыцца вельмі дрэнна.

Яшчэ адзін герой — Яўген П. Ён працуе апэратарам на адной з заправак. Хлопец нядаўна служыў у спецназе і прызнаецца, што дзякуючы службе стаў вельмі назіральны. Вось гэта і саслужыла яму добрую справу. У снежні мінулага года ён падчас сваёй змены прыкмеціў аднаго з пакупнікоў, чый партрэт ён бачыў у арыенціроўцы. Неўзабаве выдалася вольная хвілінка. Хлопец вырашыў пачытаць навіны на тэлефоне. І быў шакіраваны — той самы пакупнік глядзеў на яго з экрана прылады. Мужчыну шукалі з-за таго, што ён меў дачыненне да забойства, якое днём раней адбылося ў сталіцы. Рука Яўгена тут жа пацягнулася да тэлефона і набрала нумар 102...

«МІЛІЦЫЯНЕР — ГЭТА ЮРЫСТ СА ЗНАКАМ ЯКАСЦІ»

Вядучая навучальная ўстанова ў Беларусі, дзе рыхтуюць будучых міліцыянераў, — гэта Акадэмія МУС. Да старту чарговай уступнай кампаніі засталася не так і шмат. А пытанняў у будучых абітурыентаў і іх бацькоў, як заўжды, хапае. Таму на адмысловай прэс-канферэнцыі ў Доме прэсы прадстаўнікі Акадэміі крыху прыадкрылі завесу таямніцы над навучальным працэсам.

— Калі параўноўваць курсантаў Акадэміі з іншымі кандыдатамі, якія прыходзяць на службу ў органы ўнутраных спраў з грамадзянскіх ВНУ, то нашы курсанты на галаву вышэйшыя ў практычных ведах, — зазначыў начальнік Цэнтральнага РУУС Мінска палкоўнік міліцыі Артур ШАХЛАЙ, які 21 год таму сам скончыў гэтую навучальную ўстанову. — З цягам часу, вядома, і выпускнікі грамадзянскіх вузаў падцягваюцца і набіраюць досвед, але ў іх ужо няма такой форы па часе. Справа ў тым, што выпускнік Акадэміі МУС — гэта ўжо гатовы супрацоўнік органаў унутраных спраў, які ведае, што такое нарматыўна-прававы акт, які рэгламентуе праваахоўную дзейнасць, ведае, які кодэкс трэба разгарнуць у той ці іншай сітуацыі. Перавага выпускнікоў Акадэміі з улікам дысцыплін, практыкі, стажыроўкі, якую тыя праходзяць, у тым, што яны падрыхтаваны да стасункаў са злачынцамі, з асобамі, якія стаяць на ўліку. Таму ў нашым РУУС большасць асабістага саставу або ўжо мае дыплом Акадэміі, або цяпер вучыцца ў ёй завочна.

У сваю чаргу, першы намеснік начальніка Акадэміі МУС палкоўнік міліцыі Аляксей БАШАН абзначыў, што дзве галоўныя апоры падрыхтоўкі, — гэта самі веды і адукацыя. Ён праінфармаваў, што цяпер у навучальнай установы шэсць заказчыкаў. Юрыдычныя кадры рыхтуюцца не толькі непасрэдна для Міністэрства ўнутраных спраў, але і Следчага камітэта, Дзяржаўнага камітэта судовых экспертызаў, Дэпартамента фінансавых расследаванняў Камітэта дзяржаўнага кантролю, Дзяржаўнага пагранічнага камітэта і Міністэрства абароны.

— Усе нашы навучальныя праграмы ўзгадняюцца з ведамствамі, у інтарэсах якога навучаецца курсант. Справа ў тым, што ў нас выбіраюць не проста адукацыю, а будучую прафе-

сію. Яшчэ на этапе падачы заявы мы цікавімся, кім будзе працаваць абітурыент — участковым, у крмінальным вышуку, наркакантролі, аддзеле па барацьбе з эканамічнымі злачынствамі, супрацоўнікам ДАІ, у Дэпартаменце выканання пакаранняў... Завядзёнкі, што спачатку выпускнікі атрымліваюць дыплом, а пасля думаюць, куды з ім працаўладкавацца, у нас няма. Мы даем класічную адукацыю і інструмент, як яе выкарыстоўваць. Часам кажуць, што ў нас рыхтуюць спецыялістаў па вузкім профілі, а не юрыстаў. Але, як па мне, міліцыянер — гэта юрыст са знакам якасці. Вось уявіце сабе сітуацыю. Хтосьці звярнуўся па юрыдычную дапамогу да юрыста. Ён кажа — так, заканадаўства парушана і трэба звяртацца ў праваахоўныя органы. І ў справу ўступае хто? Міліцыянер. Таму і патрабаванні да ведаў і ўменняў у нашых выпускнікоў вельмі высокія.

Яны комплексна распавядалі пра тое, як у інтэрнэце ідуць грашовыя патакі. Курсанты, якія атрымлівалі веды па супрацьдзеянні злачынствам у віртуальным асяродку, цяпер знаходзяцца на перадыпломнай практыцы.

Добра наладжана ў Акадэміі МУС і зваротная сувязь. Працуе гэта наступным чынам. Пасля перадыпломнай практыкі куратар аддае ў навучальную ўстанову падрабязную справаздачу пра поспехі курсанта і яго правярэння веды. Пры неабходнасці навучальны працэс можа быць падкарэктаваны. Фідбэк ажыццяўляецца і пасля заканчэння Акадэміі. Пра гэта распавёў начальнік следча-экспертнага факультэта палкоўнік міліцыі Алег РАЖКО.

— З першага курса нашы навучэнцы пагружаюцца ў практычную дзейнасць. Выбудавана сістэма практык, дзякуючы якой курсанты маюць маг-

compress.by

З мінулага года ў Акадэміі МУС пачалі рыхтаваць спецыялістаў, якім трэба будзе раскрываць злачынствы ў кіберпрасторы. Пра тое, як гэта адбываецца, распавёў начальнік кафедры апэратыўна-вышуковай дзейнасці факультэта міліцыі Акадэміі МУС палкоўнік міліцыі Аляксей ТУКАЛА.

— Мы сочым за тэндэнцыямі, якія адбываюцца ў крмінальным асяроддзі. Напрыклад, той жа збыт наркатычных сродкаў цяпер амаль цалкам сышоў у інтэрнэт. На нашы заняткі запрашаліся прадстаўнікі Парка высокіх тэхналогій і Нацыянальнага банка.

чымасць стажыравацца ў складзе следча-апэратыўных груп, выяжджаць на канкрэтныя месцы здарэнняў, на свае вочы бачыць узаемадзеянне паміж следчым, апэратыўнікам і іншымі службамі. Дзякуючы гэтаму з першых дзён пасля выпуску ён ведае, што яму трэба рабіць па канкрэтнай крмінальнай справе. У асабістую справу кожнага выпускніка кладзецца спецыяльная анкета. Праз год пасля выпуску яе запаўняе начальнік, дзе і ацэньвае прафесійныя якасці маладога афіцэра. І ўжо пасля гэтага мы глядзім, як трэба дапрацоўваць навучальны працэс.

ДАНИНА ПАМ'ЯЦІ

У сталічных міліцыянераў ёсць пачэсная традыцыя. Напярэдадні прафесійнага свята кіраўніцтва Галоўнага ўпраўлення ўнутраных спраў Мінгарвыканкама сустракаецца з роднымі і блізкімі тых, хто загінуў, выконваючы службовыя абавязкі. Сёлета ў крыпце Храма-помніка ў гонар Усіх Святых была закладзена капсула. У ёй сабраны зямля з месцаў пахавання людзей у пагонах. Капсула аздоблена адпаведнай сімволікай.

Фота Валер'яна ШКЛЕННІКА.

— Мы пастаянна імкнёмся дапамагчы сем'ям, у якія прыйшло такое гора, — расказвае начальнік ГУУС Мінгарвыканкама Іван КУБРАКОЎ. — Увесь час трымаем кантакт, цікавімся, ці ёсць якія-небудзь праблемы, у вырашэнні якіх мы можам паспрыць. І памяць загінулых калег мы шануем. Нашы супрацоўнікі перыядычна прыязджаюць да месцаў пахаванняў, дзе

спачываюць вечным сном іх таварышы.

У сям'ю маёй суразмоўцы Таццяны Палевіч няшчасце прыйшло 14 гадоў таму. Яе муж, лейтэнант міліцыі Аляксандр Палевіч, дзяжуріў разам з калегам на 43-м кіламетры Мінскай кальцавой аўтамабільнай дарогі. Дыслакацыя месца — паміж развязкамі з дарогамі на Бягомль і Заслаўе. Аляксандр Палевіч спыніў аўтамабіль,

каб правесці дакументы кіроўцы. У гэты час прыблізна за кіламетр да нарада «Форд Мандэа» дагнаў грузавік ГАЗ-53, які вёз бочку квасу. «Форд» пайшоў на абгон, але чамусьці справа па паласе разгону. На яго шляху апынуўся Аляксандр Палевіч. Медыкам засталася толькі канстатаваць смерць міліцыянера. Яму

зусім нядаўна споўнілася 37. Дома засталіся жонка і 14-гадовая дачка...

— Я тады глядзела фільм, — згадвае жанчына. — Раптоўна пазванілі па дамафоне. Чалавек, які прадставіўся калегам Сашы, папрасіў штосьці перадаць ад яго. Я здзівілася, але дзверы адчыніла. Тут мне і паведамілі пра тое, што адбылося... Час, як кажуць, лечыць, але боль нікуды не сыходзіць. Вось і цяпер трэба на яго магіле помнік падправіць. Крыху пакасіўся ён за гэты час...

Аляксандр Палевіч служыў у Цэнтральным РУУС Мінска. Перавёўся ён туды за тры гады да трагедыі. Завочна вучыўся ў Акадэміі МУС. Меў выслугу 18 гадоў.

Матэрыялы паласы падрыхтаваў Валер'ян ШКЛЕННІК.